

ARNAU CARNÉ

«Aldaketa sozialik gabe ez dago nazio burujabetzarik»

Endavant herrialde katalanetako ezker independentismoaren baitan dagoen erakunde politikoa da eta bertako kide dugu Arnau Carné. CUPeko egituraren parte hartzen du Endavantek: “Erakundeetan lan egiteko tresna gisa ulertzen dugu”, dio Manresako militanteak.

Testua eta argazkia:

| AXIER LOPEZ |

Zein gako nabarmenduko zenuke Principateko prozesu subiranistatik?

Interesgarriena da azken bi urteetan mahai gainean jarri dela independentismoaren eztabaida. Hori positiboki baloratzen dugu, orain arte halako aldarrikapenak ezker independentistaren ingurura mugatzen zirelako. Baina egia da, baita ere, balore eta ideologia liberalaz busti direla. Zentzu horretan subiranismo berri hau elikatzen duten aldarrikapenen zati handi batek zerikusi handia du krisia “konpontzeko” moduarekin: Madrili errua botatzen zaio espolio fiskalaren kontuan, pentsatuz Katalunia Espainiako erregio aberatsena dela eta independente izango bagina hobe ibiliko ginela.

Orain arte Madrilgo gobernuen sozio handiena izan dena, CiU, prozesuan parte hartzen ari da. Zergatik?

Hainbat elementu aztertu behar dira gertaera hau ulertzeko. Lehenik, jakina, herritarren presioa. Horrek behartu du CiU marea soberanistara gehitzera, beldur baitzen baztertuta geldituko ote zen edo beste erakun-

de politiko batek bideratuko ote zuen. Bigarrenik, prozesua erabiltzen ari dira kezko gortina moduan, Generalitatea ezartzen ari den neurri antisozial guztien aurrean: ospitaleak eta eskolak ixtea, zerbitzu publikoak desegitea CiUri loturiko interes komertzial pribatuen alde, ustelkeria kasuak... CiUri oso ondo etorri zaio gobernu ez higitzeko. Eta hirugarrenik, oligarkia politikoen arteko lehia. Kataluniako oligarkia politikoa ordezkatzeko duen CiUren eta PPren oligarkia espainiarraren artean lehia sortu da. Espainiako Estatuak, berriz zentralizatze eraso eginez katalan autonomiaren eskumenak ukitu ditu eta horrek CiU erreazionatu arazi du.

Prozesu subiranista honek kontraesanak ditu ezker independentistak proposatzen duenarekin? Esaterako, lurraldetasuna edo Europar Batasunaren inguruan?

Lurraldetasunaren gaiaz, garbi dago Espainiako Estatuak politika probintzianoa erabiliz urte askoan herrialdea desegin duela eta horrek ekarri du jendea irakurte nazio sentimendua bere egitea, zatiketa autonomikoa gaituz.

Bestalde, Europar Batasuna erabat loturik dago agintean dagoen klase politikoaren eredu ekonomikoari. Ukaezina da, bai lehenago baina batez ere Berlingo Harresia erori zenetik, kapitalismoa beste biderik ez dagoela dioen ideologia liberala gizaratean errotu dela. Hala, krisi ekonomiko bat sufritzen dugun arren, eta

sistemaren eta klase politikoaren sinesgarritasun falta handia dagoen arren, jendeak ez du beste biderik beregain hartu. Eta klase politikoek hasieratik lotu dute prozesua eredu ekonomiko berriaren markoan. Hau da, Europar Batasunarekin.

“Kataluniako gizarte berria eraikitzeko subjektua etor dadila herritarren batasunetik, eta ez katalan eskuinetik”

Orduan, noraino egon zaitezke ados?

Ezker independentismoak bere proiektua dauka: herritarren batasuna sortu eta bere ildo ideologikoak landu (independentismoa, sozialismoa, feminismoa). Paraleloki badaude beste sektore batzuk kontsulta babesten dutenak. Ondo da, egin dadila kontsulta. Endavant moduan eta independentista moduan nola esan genezake ezetz? Beti egon gara autodeterminazio prozesuen alde. Independentzia bai edo ez erabaki behar bada, ezkerreko independentismoak kolaboratu du, orain arte modu batean edo beste egin dugun bezala.

Oraingo koiunturan, erreferenduma egiteko helburua daukagu, independentzia bai edo ez

Euskal Herrian izan da Arnau Carné egunotan, Askapenak gonbidatuta hainbat hitzaldi ematen.

esateko, baina era berean, katalan nazioak gainerako Kataluniako herrialdeak bildu ditzala eta katalan gizarte berria eraikitzeko subjektua etor dadila herritarren batasunetik, eta ez katalan eskuinetik.

Askok esango dizuete edozein aldaketa sozialen aurretik independentzia politikoa beharrezkoa dela, estatua.

Taktika eta estrategia kontua da, eta zeinek planteatzen duenaren arabera. Sektore liberelek esaten duten momentutik “joan gaitezen batera independentziarantz eta gero zuek saia zaitezke gizartea aldatzen”, niri urrats hori jada ez zait interesatzen. Beraiek esaten duten moduan burujabetzarik gabe ez dagoela aldaketa sozialik, geuk esan genezake aldaketa sozialik gabe egiaz ez dagoela nazio burujabetzarik. Katalan estatu bat eduki dezakezu eta Generalitateko jauregiaren balkoian katalan bandera jaso, baina Europaren aginduetara bazaude, Europar Batasuneko egiturazko politiken eta nazioarteko merkataritzaren menpe, hori ez da burujabetza.

Zein urrats ikusten duzu etorkizunean?

Zaila da, oso irakurketa ezkorra dago Principateko independentziarako kontsultak egingo duen bidearen inguruan. Batetik, Espainiako Estatuak eragotzi egingo duelako, modu legal eta adostuan egitea momentu honetan ezinezkoa da. Eta desobediendiaren bidez egin behar bada, baina desobediencia hori egun Generalitatean gobernatzen dutenek burutu behar badute, oso zaila dirudi, alderdi hauek pakturako izan duten tradizio historikoa ikusita. Hau

esanik, egia da bi urteotan bizi izan ditugun gertaerak duela hiru urte pentsaezinak izango lirakeela. Orduan, herritarren erantzun irmoa badago alderdiak egiaz kontsulta egitera beharrezko, eta katalan burgesiak ez baditu mehatxu ekonomikoak erabiltzen –multinazionalak herrialdetik eramatea eta halako xantaia–, agian erreferenduma izango dugu 2014an. Baina konplikatu ikusten dugu, Espainiako Estatuak eragotzi egingo duelako eta agintean dauden katalan alderdi politikoekiko konfiantza handirik ez dugulako.

Prozesu hau kontuan hartuta, nola ikusten da Euskal Herriko egoera Principatek?

Euskal Herriko herritarren borroka erreferente bat izan da historikoki Kataluniako ezker independentistentzat. Militantziaren konpromisoagatik, erakundeengatik, Espainiako Estatuarekiko konfrontazioan egindako ibilbideagatik... Horrela baino ezin daitezke ulertu katalanen partetik izan dituzten elkartasun keinu ugariak. Kezka handiz bizi izan ditugu azken urteetan sektore zabaletan izan dituzuen eraso errepresibo horiek guztiak. Eta errepresioaren ikuspegi horretatik, uste dugu ageriko zailtasunak daudela Euskal Herrian Estatuarekiko haustura nazional eta soziala ekarriko duten jarrerak mantentzeko. Errepresioak sorturiko higadura hori izan daiteke, ildo nazionalaren aukera taktikoan zentratzeko beharra sortu duena. Baina edozein kasutan, historikoki konfiantza handia dago, baita harremanak, elkartasuna eta borroka konpartitua ere. Hor ikusiko dugu elkar. ■

